

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

Lectoribus Meis salutem, & veram animi tranquillitatem P.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

LECTORIBUS MEIS

salutem, & veram animi
tranquillitatem

P.

N tempus illud iam
incidimus, quod, ante
compagis mundanae dis-
solutionem, venturum
esse, Salvator noster pra-
dixit: Videte; ne erretis; multi enim
venient in nomine meo, & dicent:
ego sum Christus: & tempus appro-
pinquat. Ne autem iueritis post eos.
Et cum audiveritis bella & tumultus;
ne timeatis: futurum est enim, ut haec
prius fiant: sed nondum appropin-
quavit finis. Surget enim gens, con-
tra gentem; & regnum, contra re-
gnum. Et terrae motus magni erunt
in singulis locis, & fames, & mortes:
& erunt terrores, & propulsationes; &
signa magna conspicientur de caelo,
& tempestates magnae erunt. Ante o-
mnia autem haec, injicient vobis ma-
nus, & persequentur vos; & tradent

A 2

VOS

vos in synagogas, & in domum victorum, & præsentabunt vos ante Reges & præfides: propter nomen meum. Tradent vos parentes vestri, & fratres vestri, & cognati vestri, & amici vestri; & morte afficient aliquos ex vobis. Et eritis exosi ab omni homine.

De complemento hujus vaticinii qui dubitat: animum oculosq; in acta seculi mittat superioris; & Tragœdiam inueatur, quæ etiamnum in oculis luditur omnium; quæ corpus & fortunas purpurat singulorum: cujusque catastrophe nec dum apparet. Quot exclusos in Tartaro Christos imaginarios serpens antiquus protrusit? nullum propè seculum præterlabi passus est; quin novos salutis auctores atque principes proculderet, novasque pietatis impie vias pararet: ut in tempus tandem fuerimus reservati ejusmodi: quo nullum feracius unquam fuit Religionum; sterilius Pietatis.

Si quis cælo nobis delabatur sincerior & immaculatioꝝ, qui rectam nobis semitam,

mitam,

postea humani generis funditur, sanguinem referentes, & coruscantes videmus: confusio autem maris & fluctuum non una exorta est. Cetera taceo.

Quemadmodum autem, ut Gregorius Magnus scribit, (ex quo & quaedam, paulò antè posita, desumimus,) cum fluctus tumentes desuper imminent, cumque eam, quam deferunt, mortem minantur; nulla carnis delectatio ad mentem reducitur; ea ipsa quoque ex navigio projiciuntur, pro quibus longa fuere sumta navigia, cunctaque res in despectum mentis veniunt, amore vivendi: ita nos quoque, cum ingruentes iræ Divinae fluctus deprehendimus, sarcinas terrenarum possessionum deponamus; desideria caduca removeamus, & pondus curarum omnium mundanarum abiciamus; tantum de vita, quam speramus, immortalis, jugiter solliciti. Ita futurum, ut sublevata devotionis nostræ navicula enatet; quæ mergatur onerata: quia nimirum curæ, quæ in hac vita deprimunt,

munt,

munt, mentem in profundum trahunt: quæ tamen tantò altius, inter tentationum fluctus, attollitur; quantò solici- tius ab hujus seculi cogitatione va- cuatur.

Est verò & aliud, quod, in his tem- porum nostrorum tempestatibus, pensi- tandum. Tempesta cum oritur; prius leves undæ, & postmodum volumina majora concitantur; ad extremum flu- ctus se in alta erigunt, & navigantes quosque, ipsâ suâ altitudine, subver- tunt. Nunc quoque extrema illa, quæ universum mundum subruet, tempe- sta animarum properat: quæ bellis & cladibus, quasi quibusdam undis, sua nobis exordia ostendit: & quantò ad fi- nem quotidie propinquiores efficimur, tantò graviora irruere tribulationum volumina videmus. Ad extremum verò, commotis omnibus elementis, su- perveniens iudex finem omnium appor- tabit. Et sanè modicum adhuc est: quo movebit non solum terram, sed etiam cælum. Hanc tempestatem vigilanter debemus adspicere; timentes super nos

quotidiè fluctus expavescere: atq; ex his tribulationibus, quæ mundum feriunt, providere; quæ sint subsequutura.

Monet ipse Dominus: cavete vobis; ne quando graventur corda vestra, crapulâ & ebrietate. Ebrietas enim est blandus demon, dulce venenum, suave peccatum: quam qui habet, seipsum non habet; quam qui facit, peccatum non facit; sed ipse totus peccatum est. Utque anima vino libera, prudentissima est & optima; ita humectata vini vaporibus, quasi quadam nube velatur; confundit naturam, amittit gratiam, perdit gloriam, incurrit damnationem aeternam. Monet: ne curis hujus vite implicemur. Non enim possumus duobus inservire; Deo & Mammonæ: amorq; divitiarum longè amplius torquet animam, quàm refrigerat: quarum quidem acquisitio laboris, possessio timoris, amissio plena invenitur doloris.

Monet: ut vigilemus omni tempore, orantes; ut digni habeamur effugere
mala,

AD LECTOREM. 9

mala, quæ futura sunt, & stare coram Filio hominis.

Vigilemus, ô Mei, vigilemus! Latet enim unus ille adventus dominici dies; ut timeatur omnis dies. Veniet Dominus ea hora, quæ non putaverimus; cum dicemus: pax, & tuta omnia.

Sive comedamus, sive bibamus, sive aliquid aliud agamus; semper insonet auribus nostris vox illa horrida: surgite mortui; venite ad iudicium.

Vigilemus, ô Mei, vigilemus! Beatus erit, quisquis, non sine memoria huius iudicii, omnia gesserit.

Oremus, ô Mei, oremus!

Oremus indefinenter, & magna voce clamemus, ad Dominum: quamvis lingua taceamus, bonis tamen operibus indefinenter clamemus. Oratio enim magis est cordis, quàm labiorum; magis est operis, quàm vocis. Non tam verba deprecantis Deus intendit; quàm orantis cor adspicit.

Quantò graviori tumultu carnalium rerum premimur; tantò orationi insistere ardentius debemus.

A 5

Ore-

10 AD LECTOREM.

Oremus indesinenter : quia indesinenter tentamur ; & indesinenter nos peccata circumvenire , mundus seducere , infernus deglutire , diabolus irretire conatur.

Ambiamus Deum , quasi manu factâ orationibus , ut peccata , mundum , infernum , diabolum vinciamus & devincamus ; & horam decretoriam ac diem pantocriticum innoxii exspectemus.

Non erit in nobis infrugifera oratio : quæ in aliis fuit fertilissima. Exstinxit enim oratio tribus pueris caminum ignis : conclusit ora leonum ; ne Danieli nocerent : Mosis seditionem compescuit ; Paradisum aperuit ; cœli cardines reseravit ; sterilem fecundavit ; solvit vincula Petri & Pauli ; dilatavit precatio- nis fiduciam ; Cornelium ad cœlum detulit ; Publicanum justificavit.

Hanc ut ego mihi excitarem , & ingemiscendi ac suspirandi desiderium ex- augerem : hoc haud ita pridem , cum & Hannibal ante portas , & Morta præ- ceptis , ab operis me feriari consuetis ju- beret,

AD LECTOREM. H

beret, suscitabulum concinnavi: quod cum amante litterarum ac pietatis juventute, cui totum me mancipio, ac cum aliis, si qui voluerint, lubens cōmunico.

Contentiones & rixas, quas nonnulli his talibus ingerunt, sciens volensque præterii: cum non tam voluerim ingenium acuere & expolire; quàm animum emendare, & perficere; nec sublimis etiam ingenii alâ terram & cœlum pervolare potuerim.

Styli æquabilitatem si quis desideret: aliorum me verbis loqui, & sententias congerere, veterum cum primis, maluisse, quàm meas, cogitabit. Non quo stylo sint hæc scripta, sed quo sensu, perpendet: nec an usitatè, sed an verè. Si enim recti sensus: inquit Belga doctissimus, quid refert, in re tam ardua, quo velo aut veste, modò non indecorâ, eos texerim? Mihi quidem mens ubique bona: & si alicubi humana hæc lingua, aut calamus, titubavit; ne asperè quæso nimis luam: cum nusquam malitia sit, aut pertinacia; sed humana saltem imbecillitas & caligo.

Si quis tandem mea hac nec stationis, nec ætatis esse; autumaverit: cum suo ego sensu abundare, & si velit, sapientem etiam sibi videri, haud invitus permittam. Chara, & curæ esse debet pietas omnibus, cujuscunqve vel sint stationis, vel ætatis. Juvenis sum, inquit aliquis: faciam illud, quod me delectat; postea agam pœnitentiam. Idem est, ac si diceret: percutiam me gladio; postea confugiam ad Medicum.

Heu! nescis? unius horæ puncto vulnus accipitur: quod vix longo tempore ad sanitatem reducitur. Per te potes peccare; per te resurgere nequis. In qua gravissima B. Augustini sententia finio, & serio conquiesco. Velim, Tu mecum.

CON-